Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Adrian şi Natalia, soţia sa

(s.v. 26 august / s.n. 8 septembrie)

Sfinţii mucenici Adrian şi Natalia din Nicomidia (s.v. 26 august / s.n. 8 septembrie):

https://www.academia.edu/44046998/Sfin%C5%A3ii_mucenici_Adrian_%C5%9Fi_Natalia_din_Nicomidia_26_august_8_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-adrian-si-natalia

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-adrian-si-natalia-250148603/250148603

***

Materiale despre Sfinţii mucenici Adrian şi Natalia din Nicomidia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Adrian-si-Natalia

https://archive.org/details/@steaemy?query=Adrian+%C5%9Fi+Natalia+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Adrian+%C5%9Fi+Natalia

&&&

Troparul Sfinţilor mucenici Adrian şi Natalia, soţia sa, glasul al 3-lea: Credinţa cea mântuitoare comoară nerăpită ai socotit-o, de trei ori fericite, păgânătatea cea părintească părăsind-o şi urmând Stăpânului, te-ai îmbogăţit cu darurile cele dumnezeieşti Sfinte Adrian mărite, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu somn cumplit fiind eu ţinut în noaptea vieţii, scoală-mă, Dumnezeule, prin faptele pocăinţei spre lumină, prin rugăciunile mucenicilor Tăi, Hristoase, ca să Te slăvesc pe Tine.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Din buzele ce picurau dulceaţa cunoştinţei de Dumnezeu, îndulcindu-te, Sfinte mucenice Adrian, ai vărsat veninul necunoştinţei celei mai dinainte, de Dumnezeu fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca una ce ai avut sufletul mai strălucit decât răsăritul soarelui, către lumina pătimirii ai împins pe soţul tău, Sfântă muceniţă Natalia, înfrumuseţarea femeilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Primind pe Ziditorul tău precum Însuşi a voit să Se Întrupeze mai presus de minte, din pântecele tău, fără de sămânţă, cu adevărat te-ai arătat Stăpâna făpturilor, prea curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu....

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Scăpând de legăturile deşertăciunii celei idoleşti, mucenice, te-ai legat de dorirea dragostei lui Hristos şi bucurându-te, te-ai împărtăşit de legăturile purtătorilor de chinuri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu drug de fier fluierile tuturor zdrobindu-vi-se, purtători de chinuri ai Domnului, cu pavăza răbdării şi a bărbăţiei cu adevărat aţi sfărâmat oasele necredinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aprinzându-te la suflet de focul dragostei celei dumnezeieşti, ai aprins sufleteşte dorirea soţului tău către Hristos, urând desăvârşit dorirea cea trupească, Sfântă Natalia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Minunea dumnezeieştii naşterii tale, prea curată, covârşeşte toată rânduiala firii. Căci mai presus de fire în pântece ai zămislit pe Dumnezeu şi născându-L, ai rămas pururea Fecioară.

Irmosul: Nu este Sfânt precum Tu Doamne, Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul; cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă zicând: din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicii, punându-şi tărie pe Hristos, cu adevărat au călcat îndrăzneala cea fără putere a prigonitorilor şi au primit din ceruri darurile biruinţei.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înroşitu-ţi-ai veşmântul nestricăciunii, din sângiuirile tale, lepădând îmbrăcămintea stricăciunii şi acum stai înaintea lui Dumnezeu cu slavă, Sfinte mucenice Adrian.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sângele Sfinţilor revărsându-se cu îmbelşugare de pretutindeni, cu adevărat a fost adus mir lui Dumnezeu, curăţind cu putere putreziciunea înşelăciunii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adam prin graiurile cele viclene ale soţiei lui a fost înşelat; iar Sfântul Adrian, cu graiurile muceniţei Natalia, a fost mântuit de înşelăciune şi cu bucurie a intrat în Rai.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tainele naşterii tale celei cu cuviinţă dumnezeiască cu adevărat sunt de negrăit şi de necuprins pentru cei de pe pământ şi pentru cei din cer, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce dis de dimineaţă vin la Tine cu dragoste, luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu; pe Cel ce scoţi pe toţi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndoită zecimea pătimitorilor împreună cu alţi trei, legându-se acum toţi pentru Hristos, au dezlegat vitejii legătura necredinţei, cea cu adevărat fără putere, cu puterea Treimii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un soare stând, mucenice Adrian, în mijlocul stelelor celor luminoase ale pătimitorilor celor împreună cu tine, ai strălucit cu lumina dreptei credinţe, izgonind negura necredinţei şi luminând marginile lumii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roua cinstitelor tale graiuri, cu adevărat s-a făcut tămăduire durerilor soţului tău, desfăcându-se prin dragostea pentru cele mai bune, Sfântă Natalia de Dumnezeu cugetătoare, împreună locuitoare cu mucenicii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preabună Stăpână a lumii izbăveşte pe cei ce din suflet te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu. Căci pe tine te aşezăm înainte folositoare nebiruită, ceea ce eşti cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ocârmuindu-vă de palma lui Hristos, fără vătămare aţi trecut luciul necredinţei şi v-aţi adăpostit, în adăpostul cel prea lin al strălucirii celei de sus, pătimitorilor ai Domnului.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca al florilor miros sunt darurile cele mai presus de fire, ale luptelor tale, înţelepte; căci tămâie a lui Dumnezeu te-ai arătat, Sfinte mucenice Adrian, cu bună mireasmă prin focul chinurilor arzându-te.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sufletul tău cel sfânt, fiind înfrumuseţat cu frumuseţea credinţei, prea cinstită şi căutând frumuseţea lui Hristos, cea cu adevărat necuprinsă cu mintea, nu ai greşit dorirea, Sfântă Natalia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul Ocârmuitorul, tulburarea patimilor mele cea nestatornică şi cumplită alin-o şi dă linişte inimii mele.

Irmosul: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Dumnezeieştile cuvinte ale femeii tale celei cugetătoare de Dumnezeu, în inimă punându-le, Sfinte Adrian, mucenice al lui Hristos, la chinuri ai alergat, împreună cu soţia ta cunună luând.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Dumnezeiască pomenirea mucenicilor strălucind cu lumină, a luminat toate marginile pământului, pentru cei ce cu veselie cântă: Tu eşti, Hristoase, bucuria mucenicilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, pentru cuvioşii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitor l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-v-aţi ca nişte turnuri nesurpate ale Sionului celui de sus, cu zăvorul pătimirii voastre surpând toate măiestriile vrăjmaşului, cele cuceritoare de cetăţi. Pentru aceasta, cu bună credinţă, pururea cinstim pomenirea voastră, mucenicilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Datu-s-a de la Dumnezeu Sfânta Natalia ajutătoare lui Adrian, fiind unită într-un suflet; scoţându-l pe dânsul din adâncul înşelăciunii şi plecându-l a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe o comoară de mult preţ, învistierind mâna mucenicului, nu ţi-ai dat comoara curăţeniei tale celor ce se sârguiau s-o fure, cinstito, fiind ocârmuită cu mâna Dumnezeului tuturor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, care mai înainte a închipuit naşterea ta. Căci Dumnezeiescul Foc nearzându-te pe tine, a locuit întru tine şi pe toţi i-a luminat a cânta: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaia cuvioşilor...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În focul chinurilor cu totul arzându-vă, aţi stins toată văpaia necredinţei cu sângiuirile voastre, purtătorilor de chinuri, grăind: pe Tine Te prea înălţăm, Hristoase, în veci.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pâraiele sângiuirilor purtătorilor Tăi de chinuri, s-au făcut râuri de tămăduiri lumii, uscând marea patimilor celor cumplite, pe care lăudându-i, Hristoase, pe Tine Te binecuvântăm.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cine nu se va minuna de dragostea cea către Domnul a femeii celei prea luminate? Căci a urât dragostea trupului şi şi-a îndemnat soţul a cinsti şi a prea slăvi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din lumină pe Cuvântul cel Dătător de lumină L-ai zămislit, născându-L în chip de negrăit pe Cel mai presus de fiinţă, că Duhul cel dumnezeiesc întru tine, Fecioară, S-a sălăşluit pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o. Că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea; pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nici răsucirile mădularelor, nici întinderea mâinilor, nici sabia, nici focul, nici moartea trupului cea vremelnică, nu au putut să vă despartă de dragostea lui Hristos, pe voi, măriţilor purtători de chinuri. Pentru aceasta, în veci împreună cu Dânsul pururea vă veseliţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tabără de toţi vrăjmaşii nebiruită v-aţi arătat, mucenicilor şi cetate a lui Dumnezeu şi împărăţie înconjurată cu zid; Rai încuiat şi nefurat, ceată purtătoare de biruinţă, sobor ales de Dumnezeu, nesurpaţi stâlpi ai Bisericii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-v-aţi, prea cinstiţi mucenici ai lui Hristos, făclii cu lumină dumnezeiască, stele strălucitoare, sfeşnice care străluciţi nouă lumina dreptei credinţe, razele Soarelui Slavei, fii ai fericirii celei veşnice.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvor plin de apele Duhului şi râu plin de darurile cele dumnezeieşti şi pahar vărsând pâraiele muceniciei şi adâncul mântuirii v-aţi arătat, mucenicilor, scăpându-ne pe noi de furtună şi de tot felul de ispite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cetele mucenicilor lui Hristos, stând înaintea scaunului Stăpânitorului tuturor, prea lăudate, păzeşte pe cei ce cu credinţă şi cu osârdie săvârşesc pomenirea ta, izbăvindu-i cu rugăciunile tale, de toate ispitele cele supărătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Morţilor înviere s-a dăruit acum, prin nepovestita şi negrăita naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, întru tot cinstită; căci Viaţa din tine îmbrăcată cu trup a strălucit tuturor şi posomorârea morţii în chip luminat a risipit-o.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea, nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Cetele îngereşti. Iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat, pe care slăvindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu durerile mucenicilor împletindu-te şi bărbăteşte cu credinţă într-armându-te, pentru aceasta te-ai şi dat pe tine Domnului tău şi cu darul ai surpat îndrăzneala vrăjmaşului, Sfinte Adrian prea fericite, mucenice al lui Hristos, prea mărite. Drept aceea, Sfânta Natalia văzându-te pătimind, te îndemna cu cuvinte mântuitoare pe tine, prea lăudate. Pentru aceasta, grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumne-zeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, patimile cele cumplite ale sufletului meu, te rog vindecă-le şi-mi ajută să capăt iertare greşelilor mele, pe care nebune-

şte le-am făcut, sufletul spurcându-mi şi trupul întinându-mi, eu ticălosul. Vai mie, ce voi face în ceasul acela când vor despărţi îngerii sufletul meu de săracul meu trup? Fii mie atunci, Stăpână, ajutătoare şi folositoare fierbinte; că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-L pe Cruce pe nedrept ridicat, plângând striga cu amar: lumea se bucură prin Tine luând mântuire; iar pântecele meu arde văzând Răstignirea Ta pe care o rabzi pentru milostivirea milei, Preabunule Dumnezeule Doamne, cel fără de păcate. Aceleia cu credinţă să-i grăim: milostivire arată, Fecioară, spre noi şi iertare de păcate dăruieşte celor ce ne închinăm patimilor Aceluia.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci şi şasea, pomenirea Sfinţilor mucenici Adrian şi Natalia, şi cei împreună cu dânşii.

Stih: Lui Adrian i-a tăiat mâinile şi picioarele cu nemilostivire.
Mâinile viclenilor, ale celor ce grabnice le sunt picioarele spre ucidere.
Cei ce în viaţă s-au aflat împreună petrecători.
Adrian cu Natalia în ceruri întru acelaşi locaş sunt locuitori.
Întru această lună în a douăzeci şi şasea zi,
Adrian de sabie din viaţă se săvârşi.

Mucenicul Adrian şi soţia lui Natalia, au fost din cetatea Nicomidiei, pe vremea împărăţiei lui Maximian; iar la a doua înconjurare ce a făcut Maximian prin împărăţia sa, gonind pe creştini, atunci zic s-a prins douăzeci şi trei de bărbaţi creştini care erau ascunşi prin peşteri, şi au fost daţi la multe munci.

Pe care mai-nainte de a mărturisi, îi întrebă Adrian şi le zise: Pentru ce o fraţilor răbdaţi aceste nesuferite şi grele munci?

Şi răspunzând, ei ziseră: Pentru ca să dobândim bunătăţile cele ce sunt gătite de la Dumnezeu, celor ce pătimesc pentru Dânsul, care nici auzul poate să le audă, nici cuvânt să le povestească.

Deci acestea auzindu-le fericitul Adrian, umilindu-se din dumnezeiescul dar, a zis scriitorilor, să-i scrie şi numele lui cu creştinii, că bucuros, a zis, sunt să mor şi eu cu dânşii.

Deci scriindu-l aceia şi pe dânsul, îl băgară în fiare şi la închisoare, de care lucru aflând Natalia femeia lui, şi gândind cum că poate să fi fost prins pentru altceva, şi îngrijindu-se foarte suspina şi plângea; iar mai pe urmă înştiinţându-se cum că pentru Hristos s-a pus în legături şi în temniţă, îndată îmbrăcându-se în haine luminate a alergat la temniţă, şi intrând înlăuntru îl învăţă să stea neclintit la nevoile muncilor, şi rugă pe sfinţii cei ce erau împreună legaţi cu dânsul ca să se roage pentru el.

Atunci prin sfătuirea mucenicului Adrian se întoarse Natalia la casa ei. Deci fiind adus sfântul la împăratul şi mărturisind pe Hristos că este Dumnezeu adevărat, îl puseră cu faţa în jos şi-l bătură cu toiege. Apoi întorcându-l cu faţa în sus, fu bătut şi muncit pe pântece, atâta cât i s-a văzut şi măruntaiele. Deci mucenicul când pătimea acestea era de douăzeci şi opt de ani, după aceea împreună cu alţi sfinţi fiind i-a sluţit, întâi lui tăindu-se mâinile şi picioarele, pe care apucându-le Natalia soţia lui Adrian, care era de faţă, câte una, şi punându-le pe nicovală, pe ucigaşi îi ruga ca să lovească puternic, iar pe Adrian, ca să rabde tare şi să nu vândă de frică mucenicia cea pentru Hristos.

Apoi dându-şi sfinţii sfârşitul, şi fiind a se mistui trupurile lor în foc, Natalia băgă mâna Sfântului Adrian în sânul ei şi urmă mergând după sfintele moaşte şi lua sângele ce pica de la dânşii de se ungea.

Apoi stingându-se focul de o ploaie mare şi grea; un om credincios anume Evsevie, luând moaştele sfinţilor şi punându-le într-un caic mic, le-a dus la Arghiropoli şi le-a pus aproape de Vizantia, unde mergând pe urmă Natalia, şi-a dat sufletul la Dumnezeu şi a fost îngropată lângă moaştele cele mucenicеşti.

Tot în această zi, Sfinţii douăzeci şi trei de mucenici cei ce s-au muncit împreună cu Sfântul Adrian, de sabie s-au săvârşit.

Stih: La douăzeci şi trei bărbaţi, a tăiat capetele,
De patru ori atâtea fiindu-le mâinile şi picioarele.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.